

('verzuiling', 'modernisering'), sta positief ten opzichte van feitelijke christelijke invloeden in de geschiedenis en heb aandacht voor de mens in de structuren. Het zijn aanwijzingen waar ik wel iets mee kan. Maar als hij dan besluit met een niet nader beargumenteerde cultuurpessimistische beschouwing over het tanend geschiedenisbesef in het hedendaagse christendom, dan bekruipt mij toch weer het gevoel dat de auteur meent te moeten vechten tegen een grote boze buitenwereld. En dat maakt het gesprek er niet gemakkelijker op.

Lodewijk Winkeler

¶ **Miel Nieuwenhuizen, *Niet weggooien.... Kleine kroniek van protestants Eindhoven, uitgave van de Reformatorische Kerk-gemeenschap te Eindhoven, 1995. 240 blz., ill. ISBN 90-900-8977-2. f 30,00.***

In het kerkblad *Samen* van de Samen-op-Weg-gemeente Eindhoven heeft de auteur een vaste rubriek 'Niet weggooien': een artikel over of naar aanleiding van een foto, die iets uit de geschiedenis van de protestantse kerken in Eindhoven illustreert. Een oproep aan de lezers van het blad om materiaal uit het eigen kerkelijke verleden heeft al heel wat opgeleverd. De auteur had telkens wel het nodige onderzoek te verrichten voor zijn toelichtende teksten. De oogst van 15 jaar is nu in boekvorm verschenen. We vinden er, zoals begrijpelijk gezien de opzet van het boek, veel wetenswaardigs over de ontwikkelingen in onze eeuw, met name wat betreft de kerkgebouwen, de scholen, het verenigingswerk, de strijd tussen de richtingen in de hervormde gemeente, het proces van Samen-op-Weg. Jammer genoeg heeft de auteur het niet bij deze originele en toch eenvoudige opzet gelaten. Waar hij uitweidt over vorige eeuwen, maar ook in de gedeelten over de huidige tijd, is zijn verhaal niet altijd even zorgvuldig overwogen. Consequent worden de namen Roscam Abbing en Smit Sibinga verkeerd gespeld. Enigszins onnozel klinkt het, als wordt gezegd dat de Duitse bezetting 'de nodige ongemakken en gevaren' bracht (106). De vraag waarom het gere-

formeerde evangelisatiegebouw de naam Elim kreeg, is aanleiding een leutige passage in te lassen (87), maar met een blik in de dissertatie van H.C. van der Jagt over de naamgeving van de protestantse kerkgebouwen zou de auteur ons kort en goed een antwoord hebben kunnen geven. De alinea over de Vrijmaking in 1944 is gewoon onzin. Wat een 'historische tekening' van de Oude Toren met Petruskerk uit 1600 is, blijft gissen (73): in de tekst wordt de naam van de tekenaar vermeld, maar zonder concrete gegevens. Het kan zijn dat men aan dergelijke onzorgvuldigheden bij een kranten-artikeltje niet zo zwaar hoeft te tillen, maar bij de bundeling van de stukjes tot het flinke boekwerk dat nu voor ons ligt, was een grondige revisie niet overbodig geweest.

Aart de Groot

¶ Berichten

DNK-studiedag over 50 jaar Wereldraad van Kerken

Op 29 mei 1998 organiseert het *Documentatieblad voor de Nederlandse Kerkgeschiedenis na 1800* in samenwerking met het Historisch Documentatiecentrum voor het Nederlands protestantisme (1800-heden) een middagbijeenkomst in het Auditorium van de Vrije Universiteit over de Wereldraad van Kerken, die dan een halve eeuw geleden te Amsterdam werd opgericht. Tijdens deze bijeenkomst zal een themanummer van het *Documentatieblad* worden gepresenteerd, dat geheel gewijd is aan de reacties van Nederlandse kerken op de oprichting van de Wereldraad. Op deze middag zal door een drietal sprekers vooral aandacht besteed worden aan de reacties van de Rooms-Katholieke Kerk, de Hervormde Kerk en de Gereformeerde Kerken.

Nadere informatie: dr. G. Harinck, Historisch Documentatiecentrum, De Boelelaan 1105, 1081 HV Amsterdam, 020-4445273.